

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾

32 Allah:

“- Ey İblis, niçin secde ederek saygı gösterenlerle birlikte olmuyorsun?” dedi.

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

33 İblis:

“- Ben, ses veren kuru çamurdan yoğurulan, dökülerek şekillendirilebilen, değişken kara balçıktan yarattığın bir insana secde ederek saygı gösterecek değilim” dedi.

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾

34 Allah:

“- Öyle ise, oradan çık, artık sen kovuldun” buyurdu.

وَأَنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾

35 “Herkesin vahyedilen dinin, şeriatın, İslâmî sorumluluğun hesabını vereceği yalnız ilâhî mevzûatın yürürlükte olduğu mükâfat ve ceza gününe kadar, sana lânet yağacaktır.”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾

36 Şeytan:

“- Rabbim, öyleyse, insanların diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver” dedi.

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾

37 Allah:

“- Sen mühlet verilenlerdensin” buyurdu.

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾

38 “- Benim tarafımdan bilinen vaktin günü gelinceye kadar mühlet verilenlerdensin.”

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

39 İblis:

“- Rabbim, azgınlığımdan ötürü aleyhimde hüküm vermene mukabil, ben de yeryüzünde onlara günahları süsleyip güzel göstereceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracam” dedi.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

40 “- Onlardan samimi, ihlâslı davranan kullarını azdıramam.”

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾

41 Allah:

“- İşte bu yol, bu hayat tarzı, benim teminatım altındaki olan doğru muhkem, mütedil, güvenli yoldur, İslâmî hayattır” buyurdu.

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾

42 “- Sana uyan hain düşünceler taşıyan azgınlardan başka, benim ilâhlığımı tanıyan, candan müslüman olarak bana bağlanan, saygılı kullarımın üzerinde hiçbir nüfuzun, hiçbir yetkin, hiçbir gücün yoktur.”

وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾

43 “- Onların, azgınlara hepsinin varacağı yer cehennemdir.”

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾

44 “- Cehennemin yedi kapısı vardır.

O kapıların herbirinden girecek suçlular ayrılmış, belirlenmiştir.”

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾

★ 45 “- Allah’a sığınıp, emirlerine yapışarak, günahlardan arınıp, azaptan korunanlar, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davranan, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olan mü’minler, cennetlerde, akarsu kıyılarında ve pınar başlarındadır.”

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ﴿٤٦﴾

46 Onlara:

“- Selametle, güven içinde oraya girin” denir.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾

47 Biz cennet ehlinin kalplerindeki kinleri çıkarır atarız. Onlar artık, tahtlar üzerinde, karşı karşıya oturan kardeşler olacaklar.

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾

48 Onlar orada hiçbir yorgunluğa, zahmete katlanmayacaklar. Onlar oradan çıkarılmayacaklar da.

نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغُفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾

49 Kullarıma, benim çok bağışlayıcı, çok merhametli olduğumu haber ver.

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾

50 Azâbım, işte o, çok can yakıcı, inletici, çok müthiştir.

وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

51 Onlara, İbrâhim’in misafirleriyle ilgili de haber ver.